

N° 3218.

IRAK ET TURQUIE

Traité d'extradition. Signé à Ankara,
le 9 janvier 1932.

IRAQ AND TURKEY

Extradition Treaty. Signed at An-
kara, January 9, 1932.

TEXTE TURC. — TURKISH TEXT.

N° 3218. — IRAK KRALLIGI İLE TÜRKİYE¹ CUMHURİYETİ
ARASINDA İADEİ MUCRİMİN MUAHEDENAMESİ.
ANKARADA 1932 KANUNUSANISININ 9 da İMZALNAMIŞTIR.

*Textes officiels arabe, turc et français, communiqués par le ministre des Affaires étrangères de l'Irak.
L'enregistrement de cette convention a eu lieu le 8 juillet 1933.*

Bir Taraftan :

HAŞMETLÜ İRAK KRALI HAZRETLERİ,

Diger taraftan :

TÜRKİYE CÜMHÜRİYETİ REİSİ HAZRETLERİ,

suçluların iadesini tanzim için bir muahede akdi arzusunda bulduklarından :

HAŞMETLÜ İRAK KRALI HAZRETLERİ :

Irak Meclisi Vüzera Reisi, Rafidein nisaninin ikinci rütbesini hamil, Ferik NURİ ESSAİT
Paşa Hazretlerini ;

TÜRKİYE CÜMHÜRİYETİ REİSİ HAZRETLERİ :

İktisat Vekili ve Burdur Mebusu Mustafa ŞEREF Beyfendiği ;

Mütekabilen Murahhas tayın buyurmuşlar ve Mûşarünileyh Murahhaslar usul ve kaidesine muvafık bulunan salahiyetnamelerini yekdiğerine tebliğ ettikten sonra atideki ahkâmi kararlaştırmışlardır :

Madde 1.

Yüksek Âkit Taraflar işbu Muahede ahkâmi mucibince yekdiğeri makamati adliyesince takip olunan veya mahkûm edilen ve diğerin arazisi üzerinde bulunan eşhasi mütekabilen yekdiğerine teslim etmeği taahhüt ederler.

Şurasi mukarrerdir ki âkit tarafların kendi tebaaları iadeden müstesna olduğu gibi ecnebi tebassinin iadesi dahi iade kendisinden talep olunan develetin ihtiyarına muallaktır.

İadei mücrimin, ancak, iade kendisinden talep olunan Devletin arazisi haricinde irtikâp olunmuş bir suctan dolayı takibat icrası veya mahkûmiyet hallerinde vaki olur.

Madde 2.

Aleyhinde takibat icra olunan veya hüküm sadir olan bir şahıs talep olunduğu takdirde iade ancak cürüm olarak kendisine atfolunan fiil her iki memleketin kanunlarına göre en aşağı bir sene hapis veya daha ağır bir cezayı istilzam ettiği ahvalde vaki olur.

¹ L'échange des ratifications a eu lieu à Bagdad, le 21 juin 1933.

N° 3218. — TRAITÉ¹ D'EXTRADITION ENTRE LE ROYAUME D'IRAK ET LA RÉPUBLIQUE TURQUE. SIGNÉ A ANKARA, LE 9 JANVIER 1932.

*Arabic, Turkish and French official texts communicated by the Minister for Foreign Affairs of Iraq.
The registration of this Convention took place July 8, 1933.*

SA MAJESTÉ LE ROI D'IRAK, d'une part,
et

LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE TURQUE, d'autre part,
désirant conclure un traité à l'effet de régler l'extradition des délinquants, ont nommé pour leurs plénipotentiaires respectifs :

SA MAJESTÉ LE ROI D'IRAK :

Son Excellence le général NURI ESSAID Pacha, président du Conseil des ministres d'Irak, IIe Classe de l'Ordre de Rafidein ; et

LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE TURQUE :

Son Excellence Mustafa SEREF Beyfendi, ministre de l'Economie nationale, député de Burdur ;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

Article premier.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent, conformément aux dispositions du présent traité, à se livrer réciproquement les individus poursuivis ou condamnés par les autorités judiciaires de l'une d'elles, et qui se trouvent sur le territoire de l'autre.

Il reste bien entendu que les nationaux des Hautes Parties contractantes sont exceptés de l'extradition, et l'extradition des ressortissants étrangers est sujette à la discrétion de l'Etat auquel elle est demandée.

L'extradition n'aura lieu qu'en cas de poursuite ou de condamnation pour une infraction commise hors du territoire de l'Etat auquel l'extradition est demandée.

Article 2.

En cas de demande concernant une personne qui est l'objet de poursuites, ou contre laquelle un jugement a été prononcé, l'extradition ne sera accordée que si l'acte dont cette personne est incriminée est puni, d'après la législation des deux pays, d'une peine d'au moins un an d'emprisonnement ou d'une peine plus grave.

¹ The exchange of ratifications took place at Baghdad, June 21, 1933.

Iade talebi, kat'ileşen bir hükmün icrası için vukubulduğu takdirde ancak suçlu, her ik memleketin kanunlarına göre en az bir sene hapis veya daha ağır bir cezayı istilzam edbilen bir fiil için altı aydan ziyade hapis cezasına katiyen mahkûm olmuş ise iade vaki olur.

Madde 3.

Iadei mücrimin kezalik her ne şekil ve mahiyette olursa olsun teşebbüs veya iştirak hallerinde de bu teşebbüs veya iştirak talip olan Devletle iade kendisinden talep olunan Devletin kanunlarına göre, ikinci madde ahkâmına tevfikân, cezayı müstelzim olduğu takdirde vaki olur.

Madde 4.

Aşağıdaki hallerde iadei mucrimin talebi kabul olunmaz :

- (a) Siyasî suçlar ve onlara mürtebit fiiller ;
- (b) Askerî suçlar ve ona mürtebit fiiller ;
- (c) Matbuat suçları ;
- (d) Ancak mutazzarrir şahsin şikâyeti üzerine takip edilebilen ve işbu şahsin ferağat etmesiyle takibine nihayet verilmesi lâzımgelen suçlar ;
- (e) Talep edilen şahis gerek iadeyi isteyen Devletin gerek iade kendisinden talep olunan veya suç toprağı üzerinde irtikâp edilmiş bulunan Devletin kanunlarına nazaran müruru zamana uğramış yahut sakit olmuş bir suçtan dolayı takip deilmekte ise ;
- (f) Talep edilen şahis iade kendisinden istenilen memlekette aynı fiilden dolayı takip edilmekte ise, keza orada sureti katiyede dava harici görülmüş, mahkûm edilmiş veya ademi mesuliyetine karar verilmiş veya beraat kazanmış ise ;
- (g) Iade kendisinden talep olunan Devletin makamati işbu Devletin kanunları mucibince suç hakkında hüküm vermeğe salâhiyettar bulunuyorlar ise ;
- (h) Fiil üçüncü bir Devletin arazisinde irtikâp edilmiş olup da iade kendisinden istenilen tarafın kanunları ecnebi memlekette irtikâp edilmiş böyle bir fiilin takibini kabul etmez ise.

Ancak :

1. Devlet Reisinin şahsına ve ailesi azasına karşı yapılan herhangi bir cürüm,
 2. Hükümet Reisine karşı irtikâp edilen katil veya buna teşebbüs yahut iştirak,
 3. Her ne maksatla vaki olursa olsun yol kesicilik ve işkence fiilleri ve işkence ile yapılan hirsizlik.
- Siyasî suç veya böyle bir suçta mürtebit fiil addedilemez.

Madde 5.

Iadei mücrimin talebi daima diplomasi tarikile yapılmak lâzımdır.

Madde 6.

Mücrimin iadesini müstelzim olmayan ve dördüncü maddede zikr ve tadat olunan hallerde fiillerin mahiyetinin takdir etmek münhasıran iade kendisinden talep olunan Devlete aittir.

Lorsque l'extradition est demandée en vue de l'exécution d'un jugement devenu définitif, elle ne sera accordée que si le délinquant a été condamné définitivement à une peine supérieure à six mois d'emprisonnement, pour un fait punissable, d'après la législation des deux pays, d'une peine d'au moins un an d'emprisonnement, ou d'une peine plus grave.

Article 3.

L'extradition sera accordée également en cas de tentative ou de participation, sous n'importe quelle forme, et de n'importe quelle nature, au cas où la tentative ou la participation seraient, conformément aux dispositions de l'article 2, passibles de peines dans les législations de l'Etat requérant et de l'Etat requis.

Article 4.

L'extradition ne sera pas accordée dans les cas suivants :

- a) Pour les infractions politiques et les faits connexes ;
- b) Pour les infractions militaires et les faits connexes ;
- c) Pour les infractions de presse ;
- d) Pour les infractions qui ne peuvent être poursuivies que sur la plainte de la personne lésée et dont la poursuite doit être arrêtée par le désistement de celle-ci ;
- e) Si l'individu réclamé est poursuivi par l'Etat requérant pour une infraction prescrite ou éteinte d'après ses lois, celles de l'Etat requis ou celles de l'Etat sur le territoire duquel l'infraction a été commise ;
- f) Si l'individu réclamé est poursuivi pour le même fait dans le pays requis, ainsi que s'il y a déjà été définitivement mis hors de cause, condamné, déclaré irresponsable ou acquitté également pour le même fait ;
- g) Si les autorités de l'Etat requis sont, d'après les lois de celui-ci, compétentes pour juger l'infraction ;
- h) Si, le fait étant commis sur le territoire d'un Etat tiers, les lois de la Partie requise n'admettent pas la poursuite pour un tel fait commis à l'étranger.

Cependant, ne seront pas considérés comme une infraction politique ni comme fait connexe à une semblable infraction :

- 1° Tout délit commis contre la personne du chef d'Etat et contre celles des membres de sa famille ;
- 2° L'assassinat commis sur la personne du chef de gouvernement ou tentative d'assassinat ou complicité à ce fait ;
- 3° Les actes de brigandage, de torture et de vol accompagné de torture, quel que soit le but pour lequel ces actes ont été commis.

Article 5.

La demande d'extradition devra toujours être faite par la voie diplomatique.

Article 6.

Dans les cas qui ne comportent pas l'extradition du délinquant et qui sont prévus et énumérés dans l'article 4, l'appréciation de la nature des actes est exclusivement réservée à l'Etat auquel l'extradition est demandée.

Iade talebinin tetkikinde takip olunacak usul her ne olursa olsun, siyasi bir suçtan dolayı iade talebinin reddine, ancak iade kendisinden istenilen Devletçe tayin edilmiş salâhiyettar mahkeme tarafından karar verileceğini kabul hususunda Âkitler mutabik kalmışlardır.

Madde 7.

1. Maznun veya müttehemin iadesi hakkındaki talepnameye atideki evrakin ıterfik edilmesi icap eder :

(a) Salâhiyettar adlı bir makamdan sadir olmuş derdest veya tevkif emri ;

(b) Cürmün nevini gösteren bir varaka ile mevzuubahs suç için kabili tatbik kanunun metni ;

(c) Maznun veya müttehemin, hüviyet ve evsafını havi kabil olduğu kadar mufassal bir beyanname veya hüviyet varakası ;

(d) Mevcutsa, dava hakkında tahkikat icra eden hakim tarafından musaddak ifade varakaları.

2. Iade talebi, hakkında ğiyabî veya temerrüt halinde hukum sadir olmuş olan bir şahıs için ise, talepnameye geçen fıkrada zikredilen evraktan maâda hüküm hulâsasile hükmün istinat ettiği kanun maddeleri ilâve edilecektir.

3. Iade talebi vicahen mahkûm olmuş bir şahıs hakkında ise, talepnameye atideki evrakin merbut bulunması icap eder :

(a) Hükümün bir sureti,

(b) Mahkûmünaleyh şahsın, oldukça mufassal hüviyetini bildirir bir beyanname veya hüviyet varakası,

(c) Hükümün mustenit olduğu kanun metninin bir sureti,

(d) Hükümün lâzımüttenfız olduğunun mutazammin salâhiyettar bir merciden verilmiş bir vesika.

4. Mülkiyet aleyhine suç mevzuubahs olduğu takdirde vaki olan veya ikaina tasaddi edilen zararın, daima, takribî balığı bildirilecektir.

5. Gönderilecek evrak iadeyi isteyen Devletin kanunlarıyla tayin olunan şekilde tanzim edilecek ve bunların asli veya işbu Devletin mahkemesi yahut sair her hangi salâhiyettar bir makami tarafından tasdik olunmuş sureti gönderilecektir. İşbu evraka, iade kendisinden talep olunan Devletin lisanında muharrer ve talip Devletin diplomasi memuru veya iade talep olunan Devletin yeminli bir tercümani tarafından tasdik edilmiş bir tercüme raptolunacaktır.

6. Şurasi mukarrerdir ki, mücrimin iadesi kendisinden talep olunan devlet yukarıda zikredilen evraki alır almaz, iade talebi vehleten ğayri kabili kabul görünmiyorsa işbu talep hakkındaki karar mahfuz kalmak şartile, makamati aidesi talep olunan şahsi tevkif etmek veya diğer her hangi münasip bir tedbir almak suretile firar ihtimalinin önüne geçer.

7. Iade talebinin mevzuunu teşkil eden suçun işbu Muahedenamede iadeyi mucip olmak üzere derpiş edilen suçlar meyanına dahil bulunduğu hususunda şüphe husulü takdirinde talip Hükümetten izahat istenilecek ve verilen izahat bu şüpheyi izale edecek mahiyette bulunmadıkça iadeye muvafakat edilmeyecektir. Istizah talebi iade talebinde bulunan Devletin siyasi mümessiline ısal edildiği günden itibaren iki ay zarfında iade kendisinden istenilen Devlete izahat verilmemiş ise tevkif olunan şahıs tahliye veyahut hakkında alınan tedbir reffedilebilecektir.

Madde 8.

Iade kendisinden talep olunan Yüksek Âkit Taraf, suçun, bu muahede mucibince iadeyi icap edeceğine kani olursa suçlunun derdesti ve meselehakkında lâzım gelen tetkik ve tahkikin

Les Parties contractantes sont d'accord pour reconnaître que, quelle que soit la procédure à suivre pour l'examen de la demande d'extradition, le refus d'extradition, pour une infraction politique, ne pourra être prononcé que par le tribunal compétent désigné par l'Etat requis.

Article 7.

1. La demande d'extradition pour un prévenu ou un accusé doit être accompagnée des documents suivants :

- a) Un mandat d'arrêt ou un acte d'arrestation émanant d'une autorité judiciaire compétente.
- b) Un acte indiquant la nature du délit et le texte de la loi applicable à l'infraction dont il s'agit.
- c) Une déclaration ou une carte d'identité aussi détaillée que possible, indiquant l'identité et le signalement du prévenu ou de l'accusé.
- d) Les actes de déposition, s'il y en a, certifiés conformes par le juge qui a procédé à l'enquête.

2. Si la demande d'extradition concerne une personne qui a été l'objet d'un jugement par défaut, faute de comparaître ou faute de défendre, la demande d'extradition sera accompagnée, en sus des pièces indiquées dans le paragraphe précédent, d'un résumé du jugement et du texte des articles de la loi sur lesquels ce jugement se base.

3. Si la demande d'extradition concerne une personne condamnée par jugement contradictoire, les pièces suivantes doivent être annexées à la demande :

- a) Une expédition du jugement.
- b) Une déclaration ou une carte d'identité indiquant d'une façon suffisamment détaillée l'identité de la personne condamnée.
- c) Une copie du texte de la loi sur laquelle le jugement se base.
- d) Un document émanant d'une autorité compétente et déclarant le jugement exécutoire.

4. Lorsqu'il s'agit d'infractions contre la propriété, le montant approximatif du dommage réel ou tenté sera toujours indiqué.

5. Les pièces à produire seront dressées dans la forme prescrite par les lois de l'Etat requérant et expédiées en original ou en copie certifiée conforme par le tribunal ou par toute autre autorité compétente de cet Etat ; elles seront accompagnées d'une traduction dans la langue de l'Etat requis, certifiée conforme par l'agent diplomatique de l'Etat requérant ou par un traducteur assermenté de l'Etat requis.

6. Il est entendu que, tout en se réservant la décision sur la demande d'extradition, les autorités compétentes de l'Etat requis préviendront, aussitôt que celui-ci aura reçu les pièces désignées ci-dessus, par l'arrestation de l'accusé ou par toute autre mesure opportune, l'éventualité d'une évasion, à moins que l'extradition ne paraisse à priori inadmissible.

7. Dans le cas où il y aurait doute sur la question de savoir si l'infraction, objet de la demande d'extradition, est comprise parmi les infractions prévues dans le présent traité comme comportant l'extradition, des explications seront demandées au Gouvernement requérant, et l'extradition ne sera pas accordée tant que les explications fournies ne seront pas de nature à écarter ce doute. L'individu arrêté pourra être élargi, ou les mesures prises à son égard pourront être rapportées si les explications n'ont pas été données à l'Etat requis dans le délai de deux mois à partir du jour où la demande en a été transmise au représentant diplomatique de l'Etat requérant.

Article 8.

La Haute Partie contractante à laquelle l'extradition est demandée ordonnera l'arrestation du délinquant et fera procéder à l'examen nécessaire de l'affaire, si elle se trouve convaincue que

yapılması için emir verecektir. Neticede evrakin tam ve kâfi olduğuna, talep olunan şahsin, maznun, muttehem veyamahkûm gösterilen şahıs olduğuna ve mahkûmiyet halinde buna sebep olan suçunu hükümün suduru zamanında iadeyi icap eden suçlardan bulunduğu kanaat hasil ederse, iadeyi emredecektir.

Madde 9.

Mücrimin iadesi talepleşmesi buna terfîk edilmesi lâzimgelen ve bu Muahhedede zikir ve beyan olunan evrakin iade kendisinden talep olunan tarafa tevdiine kadar mücrimin firari melhuz olduğu takdirde bu evrakin vusulüne intizar olunmaksızın iade kendisinden talep olunan Devlet Hariciye Nezaretine iadeyi talep eden Devlet tarafından telğraf veya posta ile vaki olacak işar yahut bu Devletin siyasî Mumessilî tarafından yapılacak teşebbüs üzerine iade kendisinden talep olunan Devlet mücrimi muvakkaten tevkif etmek yahut her hangi bir diğer tedbir almak suretile firarin önünü alacaktır.

Şu kadar ki bu halde cürmün nevi ve mahiyeti ve cezanın derecesi ve mücrim hakkında salâhiyettar merciden gayri muvakkat tevkif müzekkeresinin isdar edilmiş olduğu bildirilmek lazımdır.

Bu suretle muvakkaten tevkif olunan veya hakkında diğer bir tedbir ittihaz edilmiş olan şahsa ait iade talepleşmesi ve evraki müteferriasi tevkif veya diğer tedbir tarihinden itibaren bir ay zarfında iade kendisinden talep olunan Devlete isal edilmediği takdirde talep olunan şahıs serbest bırakılır yahut hakkındaki tedbir reffedilir.

Madde 10.

Talep olunan şahsin, suçun ikai neticesinde yedi tasarrufuna geçirdiği yahut üzerinde bulunup alınan eşya, suçun ikainde kullanılan alât ve edevat ile husulü kanaata medar olacak her şey, üçüncü şahısların hakları mahfuz kalmak şartile ve salâhiyettar makamın takdirine göre, o şahıs ile aynı zamanda, iadeyi isteyen Hükümete verilecek ve iadeye muvafakat edilmiş iken suçlunun ölümü veya firari sebeble iade vuku bulmamış olsa bile bu eşya mezkur Hükümete yine tevdi olunacaktır. Bu tevdi, iadeye muvafakat eden memlekette talep olunan şahıs tarafından ihfa veya depo edilip de bilahara keşfolunan aynı mahiyetteki bilcûmle eşyaya da şamil olacaktır.

Madde 11.

Talep olunan şahıs kendisinden iade istenilen Devlet arazisi dahilinde iade talebini mucip olan fiilin gayri bir suç sebeble takibata uğramış veya mahkûm olmuş ise, iadesi takibatın intacına yahut cezasını çekmesine veya cezanın af ve refine kadar tehir olunabilecektir.

Kezalik talep edilen şahıs, kendisinden iade istenilen tarafın makamati huzurunda, ceza kanunlarına muhalefetten gayri bir sebepten dolayı takip edildiği ve bu da onun cebren ihzarını veya tevkifini müeddi bulunduğu takdirde, iade, takibatın veya mevkuhiyetin hitamina kadar tehir olunabilecektir.

Bununla beraber, iadeyi talep eden memleketin kanunlarına nazaran bu tehirten, maznunun takibi hususunda müruru zaman veya sair mühim müşkilât hasil olabilirse, bazı mülahazatı mahsusa mani bulunmadığı takdirde ve talep eden memlekette takibat biter bitmez talep olunan şahıs tekrar iade olunmak taahhüdü altında maznunun muvakkaten teslimine muvafakat edilecektir.

Talep olunan kimse efrada karşı edindiği taahhüdâtı, iade sebeble, ifa edemeyecek olduğu takdirde işbu efradin salâhiyettar makam huzurunda haklarını ihkak ettirmeleri ciheti mahfuz kalmak üzere, iade yine vaki olacaktır.

l'infraction comporte l'extradition aux termes du présent traité. Elle ordonnera l'extradition si, à l'issue de l'examen, elle acquiert la conviction que le dossier est complet ou suffisant, que la personne dont l'extradition est demandée est bien celle qui a été désignée comme prévenue, accusée ou condamnée, et en cas de condamnation, que l'infraction qui l'a motivée est de celles qui comportaient l'extradition au moment où le jugement a été rendu.

Article 9.

Dans le cas où, en attendant la présentation à la Partie requise de la demande d'extradition du délinquant et des pièces mentionnées dans le présent Traité comme devant accompagner cette demande, l'évasion du délinquant apparaît comme probable, l'Etat auquel l'extradition est demandée, sans attendre l'arrivée des pièces requises, et sur avis de l'Etat requérant à adresser par voie postale ou télégraphique au Ministère des Affaires étrangères de l'Etat requis, ou sur la démarche à faire par le représentant diplomatique de l'Etat requérant, prévient l'évasion en procédant à l'arrestation provisoire du délinquant ou à l'adoption de toute autre mesure.

Toutefois, dans ce cas, avis devra être donné concernant le genre et la nature du délit, le degré de gravité de la peine, et notification devra être faite qu'un mandat d'arrêt a été lancé contre le délinquant par l'autorité compétente.

Si la demande d'extradition et les documents s'y rapportant concernant la personne ainsi arrêtée provisoirement, ou à l'endroit de laquelle toute autre mesure a été adoptée, n'ont pas été transmis à l'Etat requis dans le délai d'un mois à partir du jour de l'arrestation ou de l'adoption de toute autre mesure, la personne arrêtée sera libérée ou la mesure adoptée à son égard sera rapportée.

Article 10.

Les objets dans la possession desquels la personne réclamée est entrée par suite de l'infraction ou ceux qui ont été saisis sur elle, les instruments ayant servi à commettre l'infraction, ainsi que toute autre pièce à conviction, seront, sous réserve des droits des tiers, et suivant l'appréciation de l'autorité compétente, remis, en même temps que la personne réclamée, au Gouvernement réclamant l'extradition, et cela même dans le cas où l'extradition déjà accordée n'a pu être effectuée par suite du décès ou de l'évasion du coupable.

Cette remise comprendra également tous les objets de même nature, cachés ou déposés par la personne réclamée dans le pays accordant l'extradition, et qui seraient découverts ultérieurement.

Article 11.

Si l'individu réclamé est poursuivi ou condamné sur le territoire de l'Etat requis pour une infraction autre que celle qui a motivé la demande d'extradition, son extradition pourra être différée jusqu'à ce que les poursuites aient pris fin ou que l'individu réclamé ait subi sa peine ou enfin qu'il en ait obtenu la remise.

De même, dans le cas de procédure en cours devant les autorités de la Partie requise pour un motif autre que l'infraction aux lois pénales et entraînant la comparution forcée ou la détention de l'individu réclamé, l'extradition pourra être différée jusqu'à ce que les poursuites ou la détention aient pris fin.

Néanmoins, si d'après les lois du pays qui demande l'extradition, cet ajournement est susceptible d'entraîner la prescription ou d'autres difficultés importantes en ce qui concerne la poursuite de l'inculpé, sa remise temporaire sera accordée, à moins de considérations spéciales qui s'y opposent, sous l'engagement de renvoyer l'extradé aussitôt que les poursuites dans le pays requérant auront pris fin.

Dans le cas où l'individu réclamé serait impuissant, par suite de l'extradition, à remplir les obligations contractées par lui envers des particuliers, son extradition aura quand même lieu, sauf à ces derniers à faire valoir leurs droits par-devant l'autorité compétente.

Madde 12.

İadeye muvafakat edildiği takdirde talep olunan şahıs iade kendisinden istenilen Devletin ya hudut mevkiğinde yahut irkap limanında talip Devletin emrine verilecektir.

İade kararının tebliğinden itibaren bir aye zarfında talip Devlet tesellüm etmemiş bulunursa mezkur şahıs serbest bırakılabilecektir.

Madde 13.

Teslim olunan şahıs, ancak teslimini icap ettiren cürüm veya cürümlerden dolayı muhakeme edilebilir.

Bununla beraber, iade eden Devletin muvafakati lâhik olmak, yahut iade edilen şahıs, kendisini teslim eden memlekete avdet etmek imkânına malik bulunduğu halde bu imkândan istifade eylememiş bulunmak şartile, teslim edilen şahsın, teslimini mucip olan cürüm veya cürümlerden başka bir sebeple tevkif muhakeme edilmesi caizdir.

Teslim olunan şahsın üçüncü bir Devlete iadesi dahi ancak yukarda beyan olunan şerait dairesinde olabilecektir. Mamafî, iade edilen şahıs muhakeme olmağa razı olursa teslim eden Devletin muvafakatını istihale lüzum yoktur. Yalnız kendisine malûmat verilir.

Bu Muahedenin hükmü iadeyi istemiş olan Devletin arazisinde teslimden sonra irtikâp edilen cürümlere şamil değildir.

Madde 14.

Âkitlerden birinin iadesini talep ettiği şahıs, diğer suçlar sebeble, bir veya müteaddit Devlet tarafından talep edilmekte ise en ağır suç kendi toprağı üzerinde irtikâp olunan Devlete, ve suçlar aynı derecede ağır olursa, tebaasından olduğu Devlete teslim olunur.

Talep olunan şahıs talip Devletlerden hiç birinin tebaasından olmadığı ve suçlar ağırlıkça müsavi olduğu takdirde hangi Devletin talepnameşi en evvel vasil olmuşsa o Devlete teslim olunur. Suç ağırlığı, iade kendisinden talep edilen Devletin kanunlarına göre taayyün eder.

Madde 15.

Bir suçlunun iadesi keyfiyeti Âkitlerden biri ile üçüncü bir Devlet arasında vaki olursa, iadeyi mucip suç dördüncü maddede derpiş edilen efalden olmamak şartile suçlu olan bu şahsın ve onuncu maddede munderiç eşyanın kendi toprağından transit olarak müruruna diğer Âkit Devlet muvafakat edecektir. Meğer ki mevzuubahs şahıs kendi tebaasından ola.

Transit talebi, yedinci maddede zikrolunan evrakin asli veya usulü dairesinde musaddak sureti tevdi edilerek, siyasî tarikle icra olunmak lâzımdır.

Madde 16.

Âkitler kendi arazileri dahilinde suçlunun tevkifi, iaşesi ve nakli ve onbirinci maddede zikrolunan muvakkat teslim dolayısıyla vukua gelen masrafların tediyesine müteallik her nevi mutalebeden karşılıklı olarak ferâğat ederler.

Âkit Devletlerden birisine üçüncü bir Devlet tarafından iade veya muvakkaten teslim olunan ve diğer Âkit Devletin arazisinden transit suretile geçen şahsın transit masrafı iade veya muvakkat teslimi talep etmiş olan Devlete aittir.

Article 12.

Si l'extradition est accordée, l'individu réclamé sera mis à la disposition de l'Etat requérant, à la station frontière ou au port d'embarquement de l'Etat requis.

Ledit individu pourra être mis en liberté si, dans le délai d'un mois à partir de la notification de la décision d'extradition, l'Etat requérant n'en a pas pris livraison.

Article 13.

La personne livrée ne peut être jugée que pour le délit ou les délits qui ont motivé sa livraison.

L'extradé peut cependant être arrêté et jugé pour un délit autre que celui ou ceux qui ont motivé sa livraison, dans le cas où le consentement de l'Etat requis y est acquis, ou encore dans celui où cet individu, ayant eu la possibilité de rentrer dans le pays qui l'avait livré, n'a pas profité de cette possibilité.

L'extradition, à un Etat tiers, d'un individu livré ne pourra également avoir lieu que dans les conditions ci-haut indiquées. Toutefois si l'individu livré consent à être jugé, le consentement de l'Etat qui l'a livré n'est plus nécessaire ; il lui en est seulement donné avis.

Les dispositions du présent article ne s'appliquent pas aux infractions commises, après la livraison, sur le territoire de l'Etat qui a demandé l'extradition.

Article 14.

Si l'individu dont l'extradition est demandée par une des Parties contractantes, est réclamé également par un ou plusieurs autres Etats, en raison d'autres infractions, il sera livré à l'Etat sur le territoire duquel a été commise l'infraction la plus grave, et dans le cas où les infractions seraient de gravité égale, à l'Etat dont il est ressortissant.

Lorsque l'individu réclamé ne ressortit à des Etats requérants, et que les infractions sont de gravité égale, il sera livré à l'Etat dont la demande est arrivée la première. La gravité de l'infraction sera déterminée d'après les lois de l'Etat requis.

Article 15.

Si l'extradition d'un délinquant a lieu entre l'une des Parties contractantes et une tierce Puissance et à condition que l'infraction motivant l'extradition ne soit pas comprise parmi les faits prévus dans l'article 4, l'autre Partie autorisera le passage en transit à travers son territoire de cet individu et des objets prévus à l'article 10, à moins que l'individu dont il s'agit ne soit un de ses nationaux.

La demande de transit devra être faite par voie diplomatique, avec production en original ou en copie dûment certifiée conforme des actes mentionnés dans l'article 7.

Article 16.

Les Parties contractantes renoncent réciproquement à toute réclamation ayant pour objet le remboursement des frais occasionnés sur leur territoire respectif par l'arrestation, l'entretien et le transport du délinquant, et par la remise temporaire mentionnée à l'article 11.

Les frais de transit, sur le territoire de l'une des Parties contractantes, d'un individu extradé ou remis temporairement à l'autre Partie par une tierce Puissance, seront à la charge de l'Etat requérant.

Madde 17.

Irak, İngiltere ve Türkiye arasında Ankarada 5 haziran 1926¹ tarihinde akdolunan münasebati hasenei hemcivari Muahedesinin işbu Muahede mevzuu ile az çok alâkadar bulunan ahkâmi ve hassatan dokuzuncu maddesinin hükmü kemakân meri kalacaktır.

Madde 18.

İşbu Muahede iki Yüksek Âkit tarafca tasdik olunacak ve tasdiknameler mümkün olduğu kadar az bir zamanda Bağdatta teati edilecektir.

Bu Muahede, tasdiknamelerin teatisi tarihinden on beş gün sonra meriyete girecek ve hükmü bir sene için nafız olacak ve Yüksek Âkitlerden biri Muahedeyi fesih arzusunu diğer tarafa bildirdiği tarihten itibaren altı ay sonra hükümden sakit olacaktır.

Arapça, Türkçe, Fransızca olarak tanzim edilen bu Muahedenin metinleri arasında ihtilaf vukuunda Fransızcası muteber olacaktır.

Yukardaki ahkam tasdik etmek üzere Murahhaslar işbu Muahedeyi imza etmiş ve mühürlemişlerdir.

Ankarada bin dokuz yüz otuz iki senesi Kânunusanisinin dokuzuncu günü tanzim edilmiştir.

NURI AL SAID.

M. ŞEREF.

¹ Vol. LXIV, page 379, de ce recueil.

Article 17.

Les dispositions en général, et plus particulièrement celles de l'article 9 du traité¹ de bon voisinage signé entre l'Irak, la Grande-Bretagne et la Turquie, à Ankara, le 5 juin 1926, et qui ont des rapports plus ou moins étroits avec l'objet du présent traité, continueront d'être en vigueur.

Article 18.

Le présent traité sera ratifié par les deux Hautes Parties contractantes et les ratifications seront échangées à Bagdad dans le plus bref délai possible.

Le traité entrera en vigueur quinze jours après l'échange des ratifications, il sera exécutoire pendant un an, et ne cessera de produire effet que six mois après la date à laquelle l'une des Hautes Parties contractantes exprimera à l'autre son désir de le dénoncer.

En cas de divergence entre les textes de ce traité, rédigé en arabe, en turc et en français, c'est le texte français qui fera foi.

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé le présent traité et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Ankara, le 9 janvier 1932.

NURI ESSAID.

M. SEREF.

¹ Vol. LXIV, page 379, of this Series.

N° 3218.

TEXTE ARABE. — ARABIC TEXT.

معاهدة

تسليم المجرمين بين مملكة
العراق والجمهورية التركية

صاحب الجلالة ملك العراق

من الجهة الواحدة

وصاحب الفخامة رئيس الجمهورية التركية

من الجهة الاخرى

رغبة منها في عقد معاهدة لتسلم تسليم

المجرمين عينا : —

صاحب الجلالة ملك العراق

صاحب الفخامة الفريق نوري

باشا السعيد رئيس مجلس وزراء

العراق وحامل وسام الرافدين من

الدرجة الثانية .

صاحب الفخامة رئيس الجمهورية التركية

صاحب المعالي مصطفى

شرف بك وزير الاقتصاد

لحكومة الجمهورية التركية

و نائب بور دور

مندوبين معوضين و بعد ان قدم كل منهما

اوراق تفويضه الى الآخر و وجدها صحيحة

و مطابقة للاصول اتفقا على ما يأتي : —

المادة الاولى

يتعهد الطرفان الساميان المتعاقدان وفقا

لاحكام هذه المعاهدة تعهدا متقابلا بتسليم جميع

الاشخاص الذين هم رهن التعقيب او المحكوم

عليهم من قبل السلطات العدلية العائدة الى كل

منها و الموجودين في بلاد الآخر .

وقد تقرر ان يستثنى من التسليم رعايا كل

من الطرفين المتعاقدين وان يكون تسليم الرعايا

الاجانب منوطا باختيار الدولة المطلوب منها التسليم .

لا يجوز طلب التسليم الا في حالة اجراء

التعقيب او الحكم عن جريمة ارتكبت خارج

اراضي الدولة المطلوب منها التسليم .

المادة الثانية

اذا طلب تسليم شخص اجرى بمحقه التعقيبات

او صدر عليه حكم فلا يجري التسليم ما لم يكن

الفعل المسند اليه كجريمة معاقبا عليه بموجب قوانين البلادين بعقوبة لا تقل عن الحبس لسنة واحدة او بعقوبة اشد .

واذا وقع طلب التسليم لتنفيذ حكم اصبح قضية محكمة فلا يمنع ما لم يكن المجرم قد حكم عليه نهائيا بالحبس لمدة تزيد عن الستة اشهر عن فعل معاقب عليه بموجب قوانين البلادين بالحبس لمدة لا تقل عن سنة واحدة او بعقوبة اشد .

المادة الثالثة

يمنح طلب التسليم في حالتي الشروع او الاشتراك ايضا مهما كان شككها او نوعها على ان يكون الشروع او الاشتراك معاقبا عليهما في قوانين الدولة الطالبة والدولة المطلوب منها التسليم وفقا لاحكام المادة الثانية

المادة الرابعة

لا يمنح طلب التسليم في الاحوال الآتية: —
 (أ) الجرائم السياسية والافعال المرتبطة بها .
 (ب) الجرائم العسكرية والافعال المرتبطة بها .
 (ج) جرائم المطبوعات .

(د) الجرائم التي لا يمكن اجراء التعقيب فيها الا بشكوى الشخص المتضرر والتي يجب فيها ايقاف التعقيبات بناء على تنازل هذا الشخص .

(هـ) اذا كان الشخص المطلوب تسليمه معقبا عن جريمة مضى عليها مرور الزمن او سقطت بموجب قوانين الدولة الطالبة التسليم او قوانين الدولة المطلوب منها او قوانين الدولة التي ارتكب الجرم فيها .

(و) اذا كان الشخص المطلوب تسليمه معقبا في بلاد الدولة المطلوب منها عن الفعل ذاته وكذلك فيما اذا كان قد تبين نهائيا عدم صلته بالدعوى او حكم عليه او برى او تقرر عدم مسؤوليته عن الجريمة ذاتها .

(ز) اذا كانت سلطات الدولة المطلوب منها التسليم ذات صلاحية حسب قوانين تلك الدولة للحكم في الجريمة .

(ح) اذا ارتكب الجرم في اراضي دولة ثالثة وقوانين الطرف المطلوب منه

التسليم لا تسمح بالتعقيب عن جرم كهذا
ارتكب في بلاد اجنبية .

لا يعتبر جرما سياسيا ولا فعلا مرتبطا بجرم

كهذا : —

(١) كل جريمة ارتكبت ضد شخص رئيس
الدولة او افراد أسرته .

(٢) جريمة القتل المرتكبة ضد شخص رئيس
الحكومة او الشروع او الاشتراك في
هذه الجريمة .

(٣) قطع الطرق وافعال القسوة والسرقه
المصحوبة بقسوة مهما كان القصد من
هذه الاعمال .

المادة الخامسة

يجب دائما طلب تسليم المجرمين بالطريق
الدبلوماسي .

المادة السادسة

ان تقدير ماهية الافعال في الاحوال التي لا
يجري فيها التسليم والمبينة في المادة الرابعة يعود
منحصرا الى الدولة المطلوب منها التسليم .

اتفق المتعاقدان مهما كانت الاصول الواجبة
الاتباع في تدقيق طلبات التسليم على ان رفض

طلب التسليم عن جريمة سياسية لا يمكن تقريره
الا من قبل محكمة ذات صلاحية عينتها الدولة
المطلوب منها التسليم .

المادة السابعة

(١) يجب ان يكون طلب تسليم المظنون

او المتهم مصحوبا بالاوراق الآتية : —

(آ) امر بالتوقيف او القاء القبض صادر
من سلطة عدلية ذات اختصاص .

(ب) ورقة تبين نوع الجريمة ونص القانون

المطبق على الجرم المبحوث عنه .

(ج) بيان مفصل على قدر الامكان او ورقة

هوية ينضمنان هوية واوصاف المظنون

او المتهم .

(د) اوراق الافادات المصدقة من قبل الحاكم

الذي اجرى التحقيق في القضية ان

وجدت .

(٢) اذا كان طلب التسليم خاصا بشخص قد

حكم عليه غيابيا او في حالة التمرد فيكون طلب

التسليم مصحوبا بالاوراق المذكورة في الفقرة

السابعة مع اضافة خلاصة الحكم ومواد القانون التي

بني عليها الحكم .

(٣) اذا كان طلب التسليم خاصا بشخص محكوم عليه بحكم صدر في حضوره فيجب ان يكون طلب التسليم مصحوبا بما يأتي من الاوراق:-
(أ) نسخة من الحكم.

(ب) بيان مفصل على قدر الامكان بهوية الشخص المحكوم او ورقة هوية.

(ج) نسخة من نص القانون المبني عليه الحكم.

(د) وثيقة من سلطة ذات اختصاص تتضمن ان الحكم لازم التنفيذ.

(٤) وفي حالة ارتكاب الجرم ضد الملكية يجب دائما ذكر المبلغ التقريبي للضرر الواقع او المتثبت بايقاعه.

(٥) ينظم ما ينبغي ارساله من الاوراق بموجب قوانين الدولة الطالبة التسليم ويرسل اصلها او صورها التي صدقتها محكمة تلك الدولة او اية سلطة ذات اختصاص من سلطاتها. وترفق بهذه الاوراق ترجمة الى لغة الدولة المطلوب منها التسليم مصدقة طبق الاصل من قبل الممثل السياسي للدولة الطالبة التسليم او من قبل مترجم محلف للدولة المطلوب منها التسليم.

(٦) ومن المقرر ان تقوم السلطات المختصة للدولة المطلوب منها التسليم مع احتفاظها بحق اتخاذ قرار بشأن طلب التسليم بتوقيف المجرم او اتخاذ اي تدبير مناسب آخر لمنع احتمال هربه حال استلامها الاوراق المبينة اعلاه ما لم نجد لاول وهلة ان طلب التسليم لا يمكن قبوله

(٧) تطلب ايضا من الحكومة الطالبة في حالة الشك في معرفة ما اذا كانت الجريمة الموجبة لطلب التسليم واقعة ضمن الجرائم المبينة في هذه المعاهدة انها موجبة للتسليم. ولا يمنع طلب التسليم ما لم تكن الايضاحات المعطاة مزية للشك. ويطلق سراح الشخص الموقوف وتلغى التدابير المتخذة ضده اذا لم تعط الايضاحات الى الدولة المطلوب منها التسليم خلال شهرين من تاريخ تبليغ الاستيضاح الى الممثل السياسي للدولة طالبة التسليم.

المادة الثامنة

يأمر الطرف السامي العاقد المطلوب منه التسليم بتوقيف المتهم و باجراء التحقيق في القضية اذا اقتنع بان الجريمة توجب التسليم وفقاً لاحكام هذه المعاهدة. ويأمر بالتسليم اذا اقتنع بنتيجة

التحقيق بان الاوراق تامة او كافية بان الشخص المطلوب تسليمه هو الذي ذكر انه المظنون او المتهم او المحكوم عليه وفي حالة الحكم اذا اقتنع بان الجرم المسبب للحكم هو من الجرائم الموجبة للتسليم عند صدوره .

المادة التاسعة

اذا وجد ان فرار المجرم محتمل الى حين ارسال الاوراق الواجب ترفيقها بطلب التسليم والمبينة في هذه المعاهدة الى الطرف المطلوب منه التسليم فيقوم هذا الطرف بدون انتظار وصول الاوراق المطلوبة بتوقيف المجرم مؤقتاً او باتخاذ اي تدبير آخر لمنع هربه وذلك بناء على اشعار الدولة طالبة التسليم المرسل بالبرق او بالبريد الى وزارة خارجية الدولة المطلوب منها او بناء على تشبث الممثل السياسي للدولة طالبة التسليم.

وفي هذه الحالة يجب الاشعار بنوع وماهية الجريمة ودرجة شدة العقوبة مع بيان ان امر التوقيف غير الموقت قد صدر على المجرم من سلطة مختصة واذا لم يصل طلب التسليم والاوراق المتعلقة به فيما يخص الشخص الموقوف مؤقتاً او المتخذ بحقه اي تدبير آخر الى الدولة المطلوب منها خلال

شهر واحد من تاريخ التوقيف الموقت او اتخاذ التدابير الاخرى يطلق سراح الشخص المطلوب او تُلغى التدابير المتخذة بحقه

المادة العاشرة

مع الاحتفاظ بحقوق الاشخاص الثالثة وتبعا لتقدير السلطة المختصة تسلم الاشياء التي حازها الشخص المطلوب بنتيجة ارتكاب الجريمة او التي وجدت عليه فصدورت والآلات التي استعملت في ارتكاب الجريمة وكذلك كل شيء آخر يساعد على التجريم في نفس الوقت مع الشخص المطلوب الى الحكومة طالبة التسليم هذه الاشياء الى الحكومة المذكورة حتى اذا لم يقع التسليم بعد الموافقة عليه بسبب موت المجرم او هربه

ويشمل هذا التسليم ايضاً جميع ما كان من هذا النوع من الاشياء الخفية او المودعة من قبل الشخص المطلوب في البلاد المانحة طلب التسليم والتي تكتشف بعدئذ.

المادة الحادية عشرة

اذا كان الشخص المطلوب معقياً او محكوماً

المادة الثانية عشرة

عليه في بلاد الدولة المطلوب منها التسليم عن -
 جريمة تختلف عن تلك التي طلب التسليم من اجلها
 فيجوز تأجيل تسليمه الى ان تنتهي التعقيبات او يتم
 تنفيذ العقوبة على الشخص المطلوب او يكون قد
 نال العفو منها.

اذا منح طلب التسليم يوضع الشخص المطلوب
 تحت تصرف الدولة طالبة التسليم في نقطة الحدود
 او في ميناء اركاب الالة المطلوب منها.
 ويمكن اطلاق سراح الشخص المذكور بعد
 مرور شهر واحد من تاريخ تبليغ قرار التسليم اذا
 لم تتسلمه الدولة الطالبة .

المادة الثالثة عشرة

وكذلك اذا كان الشخص قد عقب من
 قبل مقامات الدولة المطلوب منها لسبب لا يعتبر
 جريمة بموجب القوانين العقابية فادى الى احضاره
 جبراً او توقيفه فيجوز تأخير التسليم الى ان تم
 التعقيبات او ينتهي التوقيف

لا يجوز محاكمة الشخص المسلم الا عن الجريمة
 او الجرائم المسببة لتسليمه ومع ذلك يمكن توقيف
 ومحاكمة الشخص المسلم عن جريمة غير التي سببت
 تسليمه في حالة اخذ موافقة الدولة المطلوب منها
 التسليم او في حالة حصول الشخص على فرصة للعودة
 الى بلاد الدولة التي سلمته فلم يستفد منها .

ومع ذلك اذا كان هذا التأخير يسبب بمقتضى
 قوانين الدولة الطالبة مرور الزمن او صعوبات
 اخرى مهمة فيما يتعلق بتعقيب المجرم فيسلم موقفاً
 ما لم يكن هناك اعتبارات خاصة مانعة بشرط التعبد
 بارجاع الشخص المطلوب بعد انتهاء التعقيبات في
 بلاد الطالبة التسليم .

وكذلك لا يجوز تسليم الشخص الى دولة
 ثالثة الا بالشروط المذكورة اعلاه ومع ذلك اذا
 وافق الشخص المسلم على اجراء محاكمته فلا تبقى
 حاجة الى موافقة الدولة المسلمة بل تشعر بذلك فقط
 لا تطبق احكام هذه المادة على الجرائم
 المرتكبة بعد التسليم في بلاد الدولة طالبة التسليم .

وفي حالة عدم تمكن الشخص المطلوب من
 القيام بواجبه التعهدية للافراد بناء على طلب
 التسليم يسلم ايضاً على ان يكون لهؤلاء الافراد حق
 الاحتفاظ باحقوقهم لدى المقامات المختصة .

المادة الرابعة عشرة

إذا كان الشخص المطلوب تسليمه من قبل احد العاقدين مطلوباً ايضاً من قبل دولة او دول متعددة عن جرائم اخرى يسلم الى الدولة المرتكب في اراضيها الجرم الأشد . وفي حالة تساوي شدة الجرائم يسلم الى الدولة التي هو من رعاياها .

وإذا لم يكن الشخص المطلوب من رعايا اية دولة من الدول الطالبة التسليم وكانت الجرائم متساوية في الشدة يسلم الى الدولة التي وصل طلبها اولاً . تعين شدة الجرم وفقاً لقوانين الدولة المطلوب منها .

المادة الخامسة عشرة

إذا جرى تسليم المجرم بين احد الطرفين المتعاقدين ودولة ثالثة يجيز الطرف الآخر مرور الشخص المذكور والاشياء الوارد ذكرها في المادة العاشرة بالترانسيت من اراضيه ما لم تكن الجريمة المسببة للاعادة من الجرائم الواردة في المادة الرابعة وما لم يكن الشخص المذكور من رعاياه .

يجب اجراء طلب الترانسيت بالطريق الدبلوماسي مع ابراز اصل الاوراق المذكورة في المادة السابقة او صورة مصدقة منها حسب الاصول .

المادة السادسة عشرة

يتنازل الطرفان المتعاقدان بصورة متقابلة عن جميع المطالبات المتعلقة باسترجاع المبالغ المصدرة في بلاد كل منهما بسبب توقيف واعاشة وقتل المجرم وتسليمه الموقت الوارد ذكره في المادة الحادية عشرة .

إذا وقع التسليم او التسليم الموقت من قبل دولة ثالثة الى احد الطرفين المتعاقدين وجرى المرور من اراضي الطرف المتعاقد الآخر بطريقة الترانسيت فيكون مصروف التسليم والتسليم الموقت على الدولة الطالبة .

المادة السابعة عشرة

ان الاحكام العامة التي لها علاقة بصورة من الصور بموضوع هذه المعاهدة وعلى الاخص احكام المادة التاسعة من معاهدة حسن الجوار التي عقدها العراق وتركيا وانكلترا في آنفرة بتاريخ ٥ حزيران سنة ١٩٢٦ تبقى نافذة العمل .

المادة الثامنة عشرة

تبرم هذه المعاهدة من قبل الطرفين الساميين العاقدين ويتم تبادل وثائق الابرام في بغداد

بامرع ما يمكن و تصبح نافذة بعد خمسة عشر
يوما من تبادل و نائق الابرام و تبقى معمولا بها
مدة سنة واحدقولا يبطل حكمها الا بعد ستة اشهر
من تاريخ اشعار احد الطرفين السامين المتعاقدين
للطرف الآخر رغبتة في ابطال احكامها . وفي
حالة اي اختلاف في نصوص هذه المعاهدة المحررة
باللغات العربية والتركية والفرنسية يعول على
النص الفرنسي .

و تأييرا لذلك قد وقع المندوبان المفاوضان
على هذه المعاهدة و ختماها .
كتبت في آقرة في اليوم التاسع من كانون
الثاني سنة الف و تسماية و اثنين و ثلاثين .

نوري السعيد

م. شرف

¹ TRADUCTION. — TRANSLATION.

No. 3218. — EXTRADITION TREATY BETWEEN THE KINGDOM OF IRAQ AND THE REPUBLIC OF TURKEY. SIGNED AT ANKARA, JANUARY 9, 1932.

HIS MAJESTY THE KING OF IRAQ, of the one part,
and

THE PRESIDENT OF THE TURKISH REPUBLIC, of the other part,
being desirous of concluding a treaty for the purpose of regulating the extradition of offenders, have appointed as their Plenipotentiaries :

HIS MAJESTY THE KING OF IRAQ :

His Excellency General NURI ESSAID Pasha, President of the Council of Ministers of Iraq, Second Class of the Order of Rafidein, and

THE PRESIDENT OF THE TURKISH REPUBLIC :

His Excellency Mustafa SEREF Beyfendi, Minister of National Economy, Deputy for Burdur,

Who, having communicated their full powers, found in good and due form, have agreed upon the following provisions :

Article 1.

The High Contracting Parties undertake, in accordance with the provisions of the present Treaty, to surrender to each other all persons who, being accused or convicted by the judicial authorities of either of them, shall be found within the territory of the other.

It is understood that the nationals of the High Contracting Parties are exempted from extradition, and the extradition of foreign nationals is subject to the discretion of the State applied to.

Extradition shall only be granted in case of prosecution or conviction for an offence committed outside the territory of the State which is asked to grant extradition.

Article 2.

A requisition for the extradition of a person who is being proceeded against or on whom sentence has been passed shall only be complied with if the offence with which the person is charged is punishable under the law of the two countries with at least one year's imprisonment or a more severe penalty.

Extradition applied for with a view to the execution of a judgment which has acquired force of law shall only be granted if the offender has been finally sentenced to a penalty exceeding six months' imprisonment for an offence punishable, under the laws of the two countries, with at least one year's imprisonment or a more severe penalty.

¹ Traduit par le Secrétariat de la Société des Nations, à titre d'information.

¹ Translated by the Secretariat of the League of Nations, for information.

Article 3.

Extradition shall also be granted in case of attempts to commit offences or of complicity in any form or of any nature whatsoever, provided the attempt or complicity is punishable, in accordance with the provisions of Article 2, under the laws of the State making application and the State applied to.

Article 4.

Extradition shall not be granted in the following cases :

- (a) For political offences and acts connected therewith ;
- (b) For military offences and acts connected therewith ;
- (c) For press offences ;
- (d) For offences in regard to which proceedings can only be taken on the complaint of the aggrieved party and where proceedings must be stopped if the latter withdraws his complaint ;
- (e) If the person claimed is being proceeded against by the applicant State for an offence in respect of which exemption from prosecution or punishment has been acquired by lapse of time or in some other manner under the laws of that State, the laws of the State applied to, or the laws of the State in whose territory the offence was committed ;
- (f) If the person claimed is being proceeded against for the same act in the country applied to, and if he has already been definitely discharged from the proceedings, convicted, declared to be irresponsible or acquitted in respect of the same act ;
- (g) If the authorities of the State applied to have competence in accordance with its laws to try the offence ;
- (h) If the act is committed in the territory of a third State and the laws of the Party applied to do not admit of proceedings in respect of such an act committed abroad.

The following shall not, however, be regarded as political offences or as acts connected with such offences :

- (1) An offence committed against the person of the Head of State and against members of his family ;
- (2) Assassination of the Head of the Government or attempted assassination or complicity therein ;
- (3) Acts of brigandage, torture and robbery accompanied with torture, for whatever object these acts are committed.

Article 5.

The requisition for extradition shall always be made through the diplomatic channel.

Article 6.

In cases not involving the extradition of the offender and provided for and enumerated in Article 4, the decision as to the nature of the acts is exclusively reserved for the State which is asked to grant extradition.

The Contracting Parties agree in recognising that, whatever procedure may be followed in examining the requisition for extradition, the refusal of extradition for a political offence may only be pronounced by the competent court appointed by the State applied to.

Article 7.

1. The requisition for the extradition of an accused person must be accompanied by the following documents :

(a) A warrant of arrest or a document of arrest issued by a competent judicial authority.

(b) A document indicating the nature of the offence and the text of the law applicable to the offence in question.

(c) A declaration or an identity card with as many details as possible indicating the identity and the description of the accused person.

(d) The records of evidence, if any, certified correct by the judge who has made the enquiry.

2. If the requisition for examination relates to a person who has been sentenced by default through not appearing or not defending himself, the requisition shall be accompanied, in addition to the documents mentioned in the previous paragraph, by a summary of the judgment and the text of the articles of the law on which the judgment is based.

3. If the requisition for extradition relates to a person convicted after a full hearing, the following documents must be annexed to the requisition :

(a) A copy of the judgment.

(b) A declaration or an identity card indicating the identity of the convicted person in a sufficiently detailed manner.

(c) A copy of the text of the law on which the judgment is based.

(d) A document issued by a competent authority declaring the judgment to be enforceable.

4. In the case of offences against property, the approximate amount of the real or attempted damage shall always be indicated.

5. The documents to be produced shall be drawn up in the form prescribed by the laws of the State making application and the originals or copies thereof certified correct by the court or by any other competent authority of that State shall be forwarded ; they shall be accompanied by a translation in the language of the State applied to, certified correct by the diplomatic agent of the State making application or by a sworn translator of the State applied to.

6. It is understood that, while reserving their right to decide on the requisition for extradition, the competent authorities of the State applied to shall, as soon as the said State has received the documents mentioned above, prevent the possibility of escape by means of the arrest of the accused person or by any other suitable measure, unless the extradition appears *a priori* to be inadmissible.

7. In case of doubt as to whether the offence in respect of which extradition is applied for is included in the offences provided for in the present Treaty as involving extradition, explanations shall be requested of the Government making application, and extradition shall not be granted so long as the explanations furnished are not such as to remove this doubt. The arrested person may be released or the measures taken with regard to him may be cancelled if the explanations have not been given to the State applied to within two months of the date when the request for information was transmitted to the diplomatic representative of the State making application.

Article 8.

The High Contracting Party of whom extradition is requested shall order the arrest of the offender and proceed to the necessary investigation of the matter if it is convinced that the offence involves extradition under the terms of the present Treaty. It shall order the extradition if, on the conclusion of the investigation, it acquires the conviction that the evidence is complete or sufficient, that the person whose extradition is requested is identical with the person mentioned as being

accused or convicted, and, in case of conviction, that the offence on which it was based is one of those which involved extradition when the judgment was pronounced.

Article 9.

If the escape of the offender appears to be probable pending the presentation to the Party applied to of the requisition for extradition and of the documents which, according to the present Treaty, must accompany that requisition, the State applied to shall, in virtue of a notice from the State making application which is to be sent by post or telegraph to the Ministry of Foreign Affairs of the State applied to or in virtue of steps to be taken by the diplomatic representative of the State making application, prevent such escape by provisionally detaining the offender or by adopting any other measure, without waiting for the arrival of the required documents.

In this case, however, information must be given as to the character and nature of the offence and the severity of the penalty, and a notification must be made that a warrant of arrest has been issued against the offender by the competent authority.

If the requisition for extradition and the documents relating thereto in respect of the person thus provisionally arrested or with regard to whom any other steps have been taken, have not been forwarded to the State applied to within one month of the date of arrest or of the adoption of any other measure, the person arrested shall be released or the steps taken with regard to him shall be cancelled.

Article 10.

Articles of which the person claimed has obtained possession through the commission of the offence or which have been seized on him, the instruments which were used for committing the offence and any other articles likely to serve as proof of the offence shall, subject to the rights of third parties and in accordance with the decision of the competent authority, be handed over at the same time as the person claimed to the Government applying for extradition; they shall be sent even in cases where extradition has already been granted but cannot be carried out owing to the death or escape of the guilty person.

This surrender shall also comprise all articles of the same kind hidden or deposited by the person claimed in the country granting extradition and subsequently discovered.

Article 11.

If the person claimed is being proceeded against or has been convicted in the territory of the State applied to for an offence other than that forming the subject of the requisition for extradition, his extradition may be postponed until the proceedings have been concluded or the person claimed has served his sentence or has obtained the remission thereof.

Similarly, if proceedings are taking place before the authorities of the Party applied to for a reason other than the violation of the penal laws and involving the compulsory appearance or the detention of the person claimed, extradition may be postponed until the proceedings or detention have terminated.

Nevertheless, if, according to the laws of the country applying for extradition, such postponement is likely to lead to exemption from prosecution or punishment by lapse of time or other serious difficulties as regards proceedings against the accused person, his temporary surrender shall be granted, unless there are special objections thereto, provided that an undertaking is given to return the surrendered person as soon as the proceedings in the country making application have been concluded.

If the person claimed is unable by reason of the extradition to fulfil obligations contracted by him towards private persons, his extradition shall nevertheless take place, subject to such persons bringing their claims before the competent authority.

Article 12.

If extradition is granted, the person claimed shall be placed at the disposal of the State making application at the frontier station or port of embarkation of the State applied to.

The said person may be released if, within one month after the notification of the decision regarding extradition, the State making application has not taken delivery of him.

Article 13.

The person surrendered may only be tried for the offence or offences on which his surrender was based.

The person surrendered may, however, be arrested and tried for an offence other than the offence or offences on which his surrender was based, provided that the consent of the State applied to has been obtained or that he has had the possibility of returning to the country which surrendered him and has not taken advantage of this possibility.

Moreover, the extradition to a third State of a person who has been surrendered may only take place under the above-mentioned conditions. Nevertheless, if the person surrendered agrees to be tried, the consent of the State which surrendered him is no longer required ; notice thereof shall merely be sent to that State.

The provisions of the present Article shall not apply to offences committed after surrender in the territory of the State which requested extradition.

Article 14.

If the person whose extradition is applied for by one of the Contracting Parties is also claimed by one or more other States on account of other offences, he shall be surrendered to the State in whose territory the most serious offence was committed and, if the offences are of equal seriousness, to the State of which he is a national.

When the person claimed is not a national of the States applying for his extradition and the offences are of equal seriousness, he shall be surrendered to the State whose requisition was first received. The seriousness of the offence shall be determined according to the laws of the State applied to.

Article 15.

If the extradition of an offender takes place between one of the Contracting Parties and a third Power, and if the offence on which the extradition is based is not included among the acts provided for in Article 4, the other Party shall authorise the conveyance in transit through its territory of this person and of the articles mentioned in Article 10, unless the person in question is one of its nationals.

The application for transit shall be made through the diplomatic channel and the originals or duly certified copies of the documents mentioned in Article 7 must be produced.

Article 16.

The Contracting Parties reciprocally waive any claim for the refund of expenses occasioned in their respective territories by the arrest, maintenance and transport of the offender and by the temporary surrender mentioned in Article 11.

The cost of transit in the territory of one of the Contracting Parties of a person surrendered or temporarily handed over to the other Party by a third Power shall be payable by the State making application.

Article 17.

The provisions in general, and more particularly Article 9, of the Treaty of Neighbourly Relations signed between Iraq, Great Britain and Turkey at Ankara on June 5, 1926, which are more or less closely related to the subject of the present Treaty, shall continue in force.

Article 18.

The present Treaty shall be ratified by the two High Contracting Parties, and the ratifications shall be exchanged at Baghdad as soon as possible.

The Treaty shall come into force fifteen days after the exchange of ratifications ; it shall remain in force for one year and shall not cease to have effect until six months after the date on which either of the High Contracting Parties informs the other of its desire to denounce it.

In case of divergence between the texts of this Treaty, drawn up in Arab, Turkish and French, the French text shall be authoritative.

In faith whereof the respective Plenipotentiaries have signed the present Treaty and have thereto affixed their seals.

Done at Ankara, January 9, 1932.

NURI ESSAID.

M. SEREF.

